

◆ P o e z i y a

Kəmaləddin QƏDİM

APAR, SAXLA DƏRDİMİ

Söylə, səndən gizlədim
Hansı haqla dərdimi;
Dos-doğmaca balandı,
Öp, qucaqla dərdimi.

Sına, gəl, sən də sına,
Mən çox yandım uğruna.
Əzizlə, bas bağrına,
Oxşa, ağla dərdimi.

Aramızdan su keçib,
Günahını yu, keçib.
Boyumu boyu keçib,
Gəl, ölç dağla dərdimi.

Bir az qəlbin yuxalsın,
Bir az qayğın çoxalsın.
Bir az da səndə qalsın,
Apar, saxla dərdimi...

ƏLİMDƏN YAXINI YOX

Səmtim, yönüm hayana,
Yolum hara, bilirəm.
Çiyinlərimdən yaxın
Başım gora, bilirəm.

Yaman çəkir uzaqlar,
Ağlımı alıb gedir.
Günlər, aylar ağzımın
Tamını çalıb gedir.

Gözlərim həsrətlə tən,
Təşnədi ki can yana.
Könlüm dərdən, qubardan,
Dilim duadan yana.

Qoynumda isidirəm,
Dolanıram başına;
Əlimdən yaxını yox
Gözlərimin yaşına...

DƏRD BİLİR, QƏM BİLİR MƏNİ

Azı özündən az sayır,
Kəmi də kəm bilir məni.
Bütövə bütövəm, bəlli,
Cəm görüb, cəm bilir məni.

Altmışına yetdim, dədə,
Günahkaram, haqqam nədə?
Bilməsin, kim bilməsə də
Dərd bilir, qəm bilir məni.

Mən damı, qəbri özünnən,
Hesabı, cəbri özünnən.
Daşlaşmış səbri özünnən
Daha möhkəm bilir məni.

Nə qapılar qıfıllanır,
Nə rəqəmlər sıfırlanır...
Dünya başıma fırlanır,
Baxan da dəm bilir məni...

MƏNƏ DƏ VƏTƏN VERİN

Mənə də Vətən verin,
Bir vaxtlar mənim idi.
Ağrısı, acısıyla
Mənim Vətənim idi...

Məğlubu da mən idim
Bir vaxt Çaldıranda, mən.

Üçrəngli bayrağını
İlk kəz aldırən da mən.

Çəkilin qarşısından
Bir yol üzümü görsün.
Uman yerim deyilmi,
Umu-küsümü görsün.

Qoy göstərim bir az da
Kim sevir, kim, nə boyda...
Göstərim nə boydadı
Ona sevgim, nə boyda...

Addımbaşı düşməyə
Tələ, tor yerimdimi?
Yoxmu yaşama haqqım,
Təkcə gor yerimdimi?

Atəşinə tutuşub,
Oduna qalanmağa
Mənə də Vətən verin,
Başına dolanmağa.

Bir küncdə xəyalını
Qurmağa yer tapmıram.
Sahibi, yiyəsi var,
Durmağa yer tapmıram.

Bir az imkanım olsun
Daş üstə daş qoymağa.
Mənə də Vətən verin
Uğruna baş qoymağa...

HA YU BU QARA BƏXTİ...

Nə arannan dağ çıxar,
Nə də dağ aran deyil.
Arandakı yaralar
Dağda sağalan deyil.

Sev, sevelə, öy, sözün
Bəyliyi bəy sözün.
Az başına döy sözün,
Dəfin, nağaran deyil.

Dərdin-qəmin yaşydın,
Bu vaxtacı daşydın.
Nə sinən dağ başıdı,
Nə qəlb mağaran deyil.

Gətirdin hara bəxti,
 Bu yarım, para bəxti.
 Ha yu bu qara bəxti,
 Ha yu, ağaran deyil...

GERİ QAYITMAĞA ÜZÜN OLMAYA

Dərd odu səssizcə çıxıb gedəsən
 Ardınca bir yolun, izin olmaya.
 Adın çəkilməyə adlar içində,
 Ortada söhbətin, sözün olmaya.

Görəsən tək budu qalan əlində;
 Əlin bəlandadı, bəlan əlində.
 Baş alıb qaçasan yalan əlindən,
 Tutmağa bir doğrun, düzün olmaya.

Ha dönüb, durasan haqqa tapınıb,
 Püləyə bir ucdan efir gapını.
 Döyməkdən sındıra LAZIM qapını,
 Açmağa ixtiyar, izn olmaya.

Bir gün də öləsən, bu dərd-sər ilə
 Dözüb, yol getməyə səbrin gor ilə:
 Dünyaya qayıtmaq əmrin verilə,
 Geri qayıtmağa üzün olmaya...

TƏKRAR YAŞAMAQ OLMUR

Öz sirrimdi, öz evim,
 Nə ev, nə sirr dəyişmir.
 Tez-tez soruşma, kefim
 Saatdabir dəyişmir.

Bu gün də dünən kimi,
 Nə var dünəndən ötə?
 Sabah da, bax, beləcə
 Gəlib, sovuşar, ötər...

Səhər səhərin eyni,
 Axşam axşamın eyni.
 Mən o həmin pərvanə,
 Şam da o şamın eyni.

Hər gün təkrardı bir az,
 Bu da bir cürə yolmu?
 Təkrarıyam özümün,
 Təkrar yaşamaq olmur...

KİMƏSƏ KÖLGƏM DÜŞƏCƏK

Ha çək bu görkəmdə məni,
Ha çək, bu görkəm düşəcək;
Sən təbəssüm çəkəcəksən,
Yerinə dərd-qəm düşəcək.

Başa duman, çən qonacaq,
Saça ağ-ağ dən qonacaq.
Kirpiyimdə yaş donacaq,
Gözlərimdə nəm düşəcək.

Mən dərbədən, para-para,
Mən hara, bu şəkil hara...
Çəkmə, yenə günüm qara,
Bəxtim yenə kəm düşəcək.

Ya dəymə gerçək yerimə,
Ya bir ağac ək yerimə.
Bir başdaşı çək yerimə,
Kiməsə kölgəm düşəcək...

ŞUŞA GEDƏNDƏN GEDƏNƏM...

Çox da səil-sərgərdanam,
Səfə, düzümə gəlmirəm;
Qalxıb uca görünürəm,
Enib dizimə gəlmirəm.

Ovutmur nə sirsə məni,
Nə məscid, nə kilsə məni.
Ya çözəmmir kimsə məni,
Ya mən çözümə gəlmirəm.

Saxlasam da azda, kəmdə,
Özümü bu dərdə, qəmdə.
Gündə min yol incitsəm də,
Bir yol üzümə gəlmirəm.

Ruham, bədəndən gedənəm,
Bu candan, təndən gedənəm.
Şuşa gedəndən gedənəm,
Hələ özümə gəlmirəm...

BU DƏRD - VƏTƏNDİ

Nə səsim yetişir, nə əlim çatır,
Bu necə var-dövlət, sərvət vətəndi?
Sərhəddən başlayır vətən deyirlər,
Qarşımda bu boyda "sərhəd"- vətəndi...

Bir borcu ödəmir fikir boşuna,
Niyət boşunadı, zikr boşuna.
Yaxır əkməyinə, çəkir başına,
Çoxuna bal vətən, şərbət vətəndi.

Haqq üçün, haqq deyə baş tutmur davam,
Şuşasız, Laçinsız çatışmır havam.
Durum necə deyim Göyçə, İrəvan,
Borçalı vətəndi, Dərbənd vətəndi?..

Qurani bəllidi, tikəni bəlli,
Kimlərin əlində sükanı, bəlli.
Vətəndi bir qara tikanı, bəlli,
Ya köntöy bir daşı tərət, vətəndi...

Başında sis, duman, çən qəribəm mən,
Yüz-yüz qəribinə tən qəribəm mən.
Bilirəm bir azca mən qəribəm, mən,
Bir az da bu vətən qürbət vətəndi.

İstəsəm yolumu seçib gedərdim,
Yanımdan səssizcə keçib gedərdim.
Bu dərdədən biryolluq köçüb gedərdim,
Gedə də bilmirəm, bu dərd - Vətəndi...

MƏN SƏNİN YANINA QAYIDACAĞAM...

Bilməm, günümü keçər, aymı sovuşar,
Az qalıb, a yurdum, yuvam, qovuşaq.
Bir az dəli-dolu, nadinc, kür uşaq
Ata kötəyinə qayıdan kimi
Mən sənənin yanına qayıdacağam...

Gözləyir, hələ də gözləyir məni,
Pəncərəm önündə solan səməni.
Gündə dörd dolanıb çölü, çəməni
Arı pətəyinə qayıdan kimi
Mən sənənin yanına qayıdacağam...

Çatmadım bu il də güllü yazına,
Neçə şənliyinə, neçə yasına.
Bir bala qaranquş öz yuvasına,
Çoban tütəyinə qayıdan kimi
Mən sənənin yanına qayıdacağam...

Yetəcək əlinə nə xoş, əllərim,
İllər həsrətlişi, naxoş əllərim.

Hər yandan üzülən bomboş əllərim
Tanrı ətəyinə qayıdan kimi
Mən sənin yanına qayıdacağam...

YAŞAYA BİLƏSƏN...

Ha gözlə, bu haqqın arxası gələ,
Ha gözlə, dadına bu gələn çata...
Təzədən quruyan arxa su gələ,
Dərə duman görə, dağa çən çata...

Görəsən başını qovğasız, qalsız,
Deyəsən, sözün də keçə saqqalsız.
Olmayır olmaya meşə çaqqalsız,
Qurda yem tapıla, quşa dən çata...

Saya yerindəcə kəmin kəm kimi,
Bir gün çəkilməyə qəmin qəm kimi.
Od tutub yanasan lap Kərəm kimi,
Nə Əslin yetişə, nə Lələnin çata...

Şuşadan bir külək əsə xətirə,
Tuta, yeri-göyü tuta ətirə.
Özüylə bir azca torpaq gətirə,
Basasan ürəkdə görsənən çata...

Bu son şərqi, bu da tənha, qu canın,
Yarı torpaq canın, yarı su canın.
Allahın verdiyi ömür bu, canım,
Yaşaya biləsən, hövsələnin çata...

OXUCULARIN NƏZƏRİNƏ!

2020-ci İL ÜÇÜN

“AZƏRBAYCAN”

jurnalına abunə yazılışı başlamışdır.

“AZƏRBAYCAN”

jurnalının bir nüsxəsinin qiyməti 1 manat 50 qəpik,

illik abunə qiyməti 18 manatdır.

İNDEKS: 76300